

hogy a fiatalok évről-évre mennyit fejlődnek. A sok új téma és eszköz a táborozók számára kész „felfedező-túra”, amire az iskolai órákon kevésbé vagy egyáltalán nem jutna idő. A fizikai tartalmak mellett matematikai és informatikai készségeket, valamint például kísérletezést is tanulnak. Az utóbbi sokaknak egyáltalán nem könnyű műfaj.

A gyerekek a tantárgyakhoz köthető ismereteken túl együttműködést, időbeosztást, szertárismeretet és rendet, precizitást, igényességet, a csoportmunkához elengedhetetlen egymáshoz való alkalmazkodást, toleranciát, egymás tanítása által segítő-készséget, önálló kutatómunkát, kezűgyességet, a barkácsolás mindenféle formáját, kreativitást, problémamegoldást is tanulnak.

A jó témák még sokáig foglalkoztatják őket, sokszor minket is. Előfordul, hogy a későbbiek során még hozzáteszünk ezt-azt egy projekthez. Egyes munkák végül akár más környezetben (évfolyam-bemutató keretében, külföldi, illetve magyar konferenciákon, cikkekben, versenyeken) is hasznosulnak [2–5, 13].

A 2020. évi, 10. tábor – a koronavírus-járvány miatt – nem tudtuk lebonyolítani, de optimistán folytatjuk a projekteket a következő, 2021-es tábor reményében.

Határozottan úgy érezzük, az önképzőkör és a tábor bevált. Bátran ajánljuk mindenkinek a kipróbálását, egy hasonló, saját arculatra formált program megvalósítását. Nem állítjuk, hogy könnyű vagy egyszerű, de mégis megéri! Mind a munkaközösség, mind a diákközösség számára összekovácsoló, tanulságos, ösztönző!

9. ábra. Életkép a kirándulásról.

Irodalom:

1. <http://fizika.berzsenyi.hu/fizika-tabor>
2. Baranyai Klára: Olvadó jéghegyek, melegedő tengerek. *Fizikai Szemle* 63/7–8 (2013) 267–269.
3. Baranyai Klára: Vízen lebegő rézlemez. *Fizikai Szemle* 65/4 (2015) 131–134.
4. Lendvai Dorottya, Czövek Márton, Forrás Bence: Pendulumhulám, avagy szerelem első látásra. *Fizikai Szemle* 65/5 (2015) 171–177.
5. Csernovszky Zoltán: Organic solar cells and physics education. *European Journal of Physics IOP*, ©2018 European Physical Society
6. <http://www.nsta.org/publications/quantum.aspx>
7. <https://www.komal.hu/lap/archivum.h.shtml>
8. Gnädig Péter, Honyek Gyula, Vigh Máté: *333+ Furfangos feladat fizikából*. Typotex Kiadó, 2017, ISBN 978 963 279 903 2, <http://docplayer.hu/42650720-Gnadig-peter-honyek-gyula-vigh-mate-333-furfangos-feladat-fizikabol.html>
9. <http://fizikaverseny.lapunk.hu/?modul=oldal&tartalom=1040029>
10. Baranyai Klára: Földrajzi helymeghatározás a Nap segítségével. *Fizikai Szemle* 59/4 (2009) 147–150.
11. <http://hypt.elte.hu/>
12. https://drive.google.com/file/d/0B2_N7efQBye-S1VRcmp4NHfYRE0/view
13. <http://parrise.elte.hu/tpi-15/slides.php>

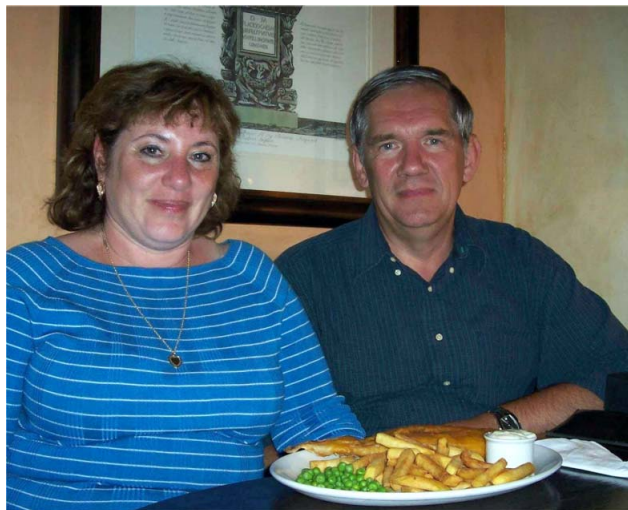
HÍREK – ESEMÉNYEK

TAKÁCS LÁSZLÓ (1950–2019)

Az MTA Központi Fizikai Kutatóintézet (KFKI) egykori tudományos munkatársa és a University of Maryland Baltimore County (UMBC, Baltimore, MD, USA) tanára, *Takács László* fizikus 2019. november 13-án, 69 éves korában elhunyt.

Takács László 1950. április 30-án született Szombathelyen. Középiskolai tanulmányait a soproni Széchenyi István Gimnáziumban végezte, ahol magába szívta a matematika és fizika szeretetét. Mindkét tárgyból dobogós helyezést ért el az 1968-as OKTV-n, majd a magyar csapat tagjaként második helyezett lett a Nemzetközi Fizikai Diákolimpián. Nevét többször megtaláljuk a *KöMaL* legsikeresebb megoldói között.

Érettségi után az Eötvös Egyetem fizikus szakára iratkozott be, ahol 1974-ben diplomázott. Életrajza szerint „nagyszerű tanároktól tanultam, elméleti fizikát Marx Györgytől, szilárdtest-fizikát Nagy Elemértől”. Diplomamunkájában vas-alapú ötvözeteket vizsgált Mössbauer-spektroszkópiával a Központi Fizikai Kutatóintézetben. A diploma megszerzése után itt kezdte meg doktori tanulmányait, amelynek során fémüvegek atomi szerkezetével, elektronsáv-szerkezetével és mágneses tulajdonságaival foglalkozott. Egyetemi doktori fokozatát 1978-ban szerezte meg, majd a KFKI-ban maradván továbbra is főleg fémüvegek vizsgálatával foglalkozott.

Takács László feleségével, Évával és az elmaradhatatlan „fish-and-chips”-sel angliai üdülésükkor.

Egyetemi évei alatt és azután is szívén viselte a középiskolások tehetséggondozását, aktívan dolgozott a *KöMaL*-nak, részt vett fizikaversenyek szervezésében és haladó szintű tanfolyamokat tartott középiskolásoknak, majd az 1980–1984 években a magyar fizikai diák-olimpiai csapatot felkészítő két tanár egyike volt.

1984–86 között a Northwestern University (Boston, MA, USA) posztdoktori kutatója volt, ahol Mössbauer-spektroszkópiái és mágneses méréseket végzett komplex kémiai vegyületeken. Ezt követően (1987–89) a Clark University (Worcester, MA, USA) vendég-tanára lett, ahol az oktatás mellett főleg magas hőmérsékletű szupravezetők kutatásával foglalkozott. 1989-ben csatlakozott a UMBC frissen indult Fizika Tanszékéhez, ahol aktívan kivette részét a fizikusképzés részleteinek kidolgozásában. Saját kurzust indított a *Fizika alkalmazása a régészetben* címmel. Mindvégig nagy odaadással oktatott, élvezetes előadásai mindig telt ház előtt folytak, diákjai nagyon szerették, ahogy kollégái is tisztelték. A fizikaoktatásról alkotott elképzeléseit összegző írását a *Fizikai Szemle* jelen számá-

nak FIZIKATANÍTÁS rovatában adjuk közre. 1997-ben a UMBC-n állandó állást kapott docensi minőségben (associate professor), és 1998-ban megszerezte az amerikai állampolgárságot.

Egyetemén új kutatási irányvonalként kezdett el foglalkozni a mechanikai ötvözéssel előállított nemegyensúlyi anyagokkal, illetve bevonatokkal, majd a világon elsőként a golyós őrlés által előidézett önfenntartó reakciókkal, amely területről egy sokat idézett (>500) összefoglalót írt [L. Takács: Self-sustaining reactions induced by ball milling. *Progr. Mater. Sci.* 47 (2002) 355–414]. A mechanokémia fejlődésének történetéről is több közleményt írt, köztük egy szintén sokat idézett összefoglalót. Ezzel a tevékenységével Takács László a mechanokémia egyik világhírű művelőjévé vált, hosszú időn át, egészen a haláláig tagja volt az International Mechanochemical Association testületnek, amely a szakterület rendszeres konferenciáit szervezi (<https://www.income2020.it/organizers>).

Takács László mindvégig széleskörű amerikai és nemzetközi együttműködés keretében végezte kutatásait. Összességében körülbelül 120 nemzetközi folyóiratcikket publikált, amelyekre mintegy 4000 hivatkozást kapott. Bár az USA-ba kerülése után viszonylag keveset járt haza, de rendszeresen voltak közös publikációi magyar kutatókkal is. Külön kiemelendő, hogy e sorok egyik íróját (*RÁ*) 2005–2006-ban egyéves HAESF posztdok ösztöndíjra fogadta, amiből négy közös közlemény született. A megemlékezés másik szerzője (*BI*) szép emlékekkel gondol vissza 1984-től kezdődő amerikai útjaira, amelyek során Takács Lászlóval rendszeresen találkozhatott. Többször voltak együtt amerikai konferenciákon, valamint közösen tett laboratóriumi látogatásokon az USA keleti parti kutatóhelyein és egyetemén és Takács László szívesen fogadta otthonában és az egyetemén is. A legutóbbi út során büszkén mutatta meg az új SEM berendezésüket, amit a tanszékük az általa szervezett konzorcium keretében szerzett be, és amivel még sok terve volt. Sajnálatos, hogy halála miatt ezeket már nem tudja megvalósítani.

Bakonyi Imre és Révész Ádám

PATKÓ GYÖRGY (1933–2020)

Patkó György 1933. május 16-án született Kál községben. Az elemi iskola öt osztályát szülőfalujában végezte, a gimnázium nyolc osztályát Egerben, a római katolikus Ciszterci Gimnáziumban, majd az állami Dobó István Gimnáziumban érettségizett. A debreceni Kosuth Lajos Tudományegyetemen 1956-ban nyert fizika-matematika szakos középiskolai tanári oklevelet.

Diplomaszerzést követően tanított Szücsiben, általános iskolában, Hatvanban a Bajza József Gimnáziumban, majd 1962-ben került az egri Tanárképző Főiskola Fizika Tanszékére. 1972-ben Szegeden, a JATE Természettudományi Karán doktorált.

Több mint három évtizeden át, nyugdíjba vonulásáig, oktatott a főiskolán. Folyamatosan tanított optikát, vezetett speciálkollégiumokat kísérleti atom- és molekulafizikából, lézerfizikából.

Főiskolai fénytán (optika) jegyzetet írt – *Mátrai Tibor* szerzőtársával – a fizikaszakos tanári és fizikusi felsőoktatási hallgatók számára. Szerkesztésében jelent meg a tanszéki kollektíva által készített *Fizikai praktikum* című főiskolai jegyzet. Atomfizika demonstrációs gyakorlatok kidolgozásával, optikai, spektroszkópiái és tantárgy-pedagógiai kutatásokkal foglalkozott.

Patkó György előadást tart az Egri Dobó István Gimnáziumban.

1976-tól 17 éven át vezette a főiskola fizikai tanszékét. Ez időszak alatt a tanszék oktatói 80 publikációt jelentettek meg és hárman doktoráltak. Publikációinak száma közel 200, több mint 400 tudományos és ismeretterjesztő előadást tartott. Vezetője volt a tanszéki tudományos diákkörnek, működése alatt 132 szakdolgozatot vezetett. Gyakran szervezett főiskolai hallgatóknak hazai tanulmányi kirándulásokat és külföldi főiskolákra, kutató intézetekbe szakmai utakat.

Tagja volt a *Fizikai Szemle* szerkesztőbizottságának, tevékenykedett a Debreceni Akadémiai Bizottságban, a Minisztérium mellett működő Fizika Tantárgyi Bizottságban. Több évtizeden át látta el az Eötvös Loránd Fizikai Társulat Heves megyei Csoportjának titkári, majd elnöki teendőit. 1995-től 1999-ig az Eötvös Társulat főtítkárhelyettese volt. Hosszú évekig a főiskola szakszervezeti bizottságának élén, szervező titkárként érdekvédő munkát végzett.

1966-tól 1976-ig vezette a Heves megyei Művelődési Központban az Ifjú Fizikusok Körét. Felelős szerkesztője volt az évente megjelenő *Ifjú Fizikus* kiadványnak, több éven át szervezte a középiskolásoknak szóló Ifjú Fizikusok Országos Találkozóit.

Nyugdíjba vonulását követően még 13 éven át tanított fizikát Aszódon az Evangélikus Gimnáziumban. Itt irányítója volt a természettudományt tanítók munkaközösségének, a tanulók számára lézerszakkört vezetett és megszervezte az Ifjú Fizikusok Körét.

1993-tól 1998-ig vezette Egerben a Környezetvédők Klubját. Környezetvédelmi kiadványokat szerkesztett, előadásokat tartott az Eszterházy Károly Főiskola fizikai tanszékén és a Gábor Dénes Főiskolán. Éveken át az egri Életfa Környezetvédő Szövetség vezetőségi tagja volt.

Aktív pályafutása alatt több jelentős kitüntetésben részesült, ezek az alábbiak voltak: az Oktatásügy Kiváló Dolgozója (1971), a Munka Érdemrend bronz fokozata (1977), Kiváló Munkáért (1981), a Magyar Felsőoktatásért (1993). 2011-ben az Eszterházy Károly Főiskola II. sz. Gyakorló Iskolájában létesített modern természettudományi laboratóriumok egyikének nevadója lett. 2006-ban aranydiplomát vehetett át a Debreceni Egyetemen, 2016-ban pedig megkapta a gyémántdiplomát is.

Volt kollégái, tanítványai, barátai, ismerősei emléket megőrizve búcsúznak Patkó György tanszékvezető főiskolai tanártól. Értéktերemtő, alkotó, kutató és oktató munkásságát, derűs emberségét nem feledjük.

Tisztelt Tanár Úr, nyugodj békében!

Vida József

volt tanítványa, munkatársa, barátja

Patkó György írásai a *Fizikai Szemlében*

- Patkó György*: Fizika az egri Tanárképző Főiskolán — 1979/308
 Gábos Zoltán: Az elméleti fizika alapjai (*Patkó György*) — 1991/108
Patkó György, Vida József: „Ifjú fizikusok” egri országos találkozójának története — 1992/156
Patkó György, Stumphauser Tamás: Az Io keringési idejének meghatározása — 1994/365
Patkó György, Stumphauser Tamás, Stumphauser Ildikó, Lehoczky Alfréd: A napfogyatkozás mérése Egerben — 1999/337
 Ujfaludi László: A környezeti problémák természettudományos alapjai – környezetfizika (*Patkó György, Stumphauser Tamás*) — 2001/139

HREHUSS GYULA (1932–2020)

Már középiskolás korában fogékony volt a fizikai jelenségek iránt, emiatt lehetőséget kapott, hogy látogassa a debreceni egyetem kísérleti fizikai intézetét. Egyetemi tanulmányait 1950-ben Budapesten kezdte, fizikus oklevelét 1955-ben szerezte. Közben diplomamunkáját az Atomkiban készítette, ahol ködkamra építésén dolgozott. A diploma megszerzése után ugyanitt folytatta azokat a kísérleteket, amelyek diplomamunkája idején felvetődtek. 1957 elején a KFKI Atomfizikai Osztályára került. Később a Magfizika I. Laboratóriumában, majd a Magfizikai Főosztályon dolgozott. Kutatási területe eleinte a kísérleti magfizika, a neutron – töltött részecske vizsgálatok területe volt. *A nehéz-részecske spektrometria speciális módszerei és alkalmazásuk magreakciók vizsgálatára* című értekezésével szerezte meg a fizikai tudomány kandidátusa fokozatot 1967-ben.

1970–1972 között vendégkutatóként a jülichi Kernforschungsanlage (KFA) Magfizikai Kutatóintézetének vendégkutatója volt, ahol az induló, első izokron ciklotronnál az akkoriban unikálisnak számító 60 és 90 MeV tartományban folyó deuteroszórás-kísérletekbe kapcsolódott be. A C^{12} , Mg^{24} , $Al^{24}(d,d)$ és (d,d') rugalmas és rugalmatlan szórás szögeloszlását mérte. A kísérleti adatokat az optikaimodell- és a csatoltcsatorna-módszerével analizálta és az alap- és gerjesztett állapotok deformációjára nyert új eredményeket.

1970–1972 között vendégkutatóként a jülichi Kernforschungsanlage (KFA) Magfizikai Kutatóintézetének vendégkutatója volt, ahol az induló, első izokron ciklotronnál az akkoriban unikálisnak számító 60 és 90 MeV tartományban folyó deuteroszórás-kísérletekbe kapcsolódott be. A C^{12} , Mg^{24} , $Al^{24}(d,d)$ és (d,d') rugalmas és rugalmatlan szórás szögeloszlását mérte. A kísérleti adatokat az optikaimodell- és a csatoltcsatorna-módszerével analizálta és az alap- és gerjesztett állapotok deformációjára nyert új eredményeket.

A 1970-es évek első felében – az optimista elképzelések szerint – a termonukleáris fúzió elérhető közelségbe került. Így az intézet kutatás-fejlesztési elképzelésébe belefért egy „fúzióreleváns” berendezés építése, illetve megvásárlása. Így létrejött a Magfizikai Főosztály keretén belül egy, a fúziós kutatások előkészítésére alakult csoport, amelyik a fogadandó berendezés és a téma elméleti előkészítésére alakult. Ennek vezetésére és a kutatócsoport megalakítására *Hrebuss Gyulát* kérték fel. A témát ismerő kutatók felkutatásával, azok bevonásával tanuló szemináriumokat szervezett, amelyek eredményeként megfelelő tudásra tettünk szert a megépülő fúziós berendezés fogadására.

ra. A berendezés 1979 közepén kezdett működni. Az első vizsgálatok a plazma instabilitásának és hőmérsékletének vizsgálatára irányultak. 1976-tól kezdődően foglalkozott gáz proporcionális szcintillációs detektor építésével. Az első példányt az RMKI a Kurcsatov Intézetben használta a T-10 tokamak elektronhőmérsékletének mérésére. Később még egy példány készült a Kurcsatov Intézet részére. A detektorépítéssel párhuzamosan kidolgozott egy elméleti megközelítést a detektorral elérhető legjobb felbontás meghatározására.

Az 1980-as évek első felében a Jülichi KFA Plazmafizikai Intézetében dolgozott vendégkutatóként, az akkor unikálisnak tekintett TEXTOR tokamak mellett. A plazma hőmérsékletét vizsgálták különböző körülmények között, mikrohullámok megfigyelésével.

Sajnos kinttartózkodása során egészsége megromlott, továbbá szürkehályog-betegsége előrehaladott állapotba került. Egy elsőre sikeresnek tűnő operáció után azonban látása tovább romlott és emiatt nyugdíjba vonult.

Kísérleti fizikus mentalitására jellemző, hogy a szürkehályog korai felismerésére egy eszközt tervezett és megépíttetett, amivel több száz gépkocsivezetőt megvizsgáltak. Az első eszközt az RMKI Elektronika és Műszaki Főosztályán készítették el.

Kardon Béla

Hrebuss Gyula írásai a *Fizikai Szemlében*

Hrebuss Gyula, Lakatos István: Cataractometer és cataractoscop — 1998/329

Hrebuss Gyula, Molnár Béla: Egyszerű szerkezetű diffúziós ködkamra oktatási célokra — 1982/299

Hrebuss Gyula: Diffúziós ködkamra — 1956/153

Mayer-Böricke Claus, 1929–1992 (*Hrebuss Gyula*) — 1993/13

NAGY MÁRTON (1932–2021)

Alig hiszem, hogy van olyan fizikatanár e hazában, aki ne ismerte volna – mégha nem is úgy, mint a Soproni Evangélikus Líceum tanárát, sokkal inkább – a Mikola Sándor Országos Tehetségkutató Fizikaverseny, a Veres Miklós Nemzetközi Fizikaverseny, a Fényes Imre Fizika Olimpiai Válogatóverseny létrehozóját, megszervezőjét, koordinálóját, *Nagy Márton* tanár urat (Marcí bácsit). Volt az ELFT Fizikai Társulat alelnöke, főtktára, számos országos pozíció viselője, elismerés kitüntetettje. Nehéz lenne felsorolni mindazt, amit tett, hátrahagyott a távozásával.

Magam huszonöt éve dolgoztam vele a versenyek kapcsán. Óriási vitalitással, ötletgazdagon, hatalmas szervezőkészséggel, jól összetartva az ország elismert fizikatanáraiból általa létrehozott munkaközösséget. Tanári munkáját közvetlenül nem ismertem, de tanítványai elragadtatással beszéltek órái közvetlenségéről, jó humoráról, diákközpontúságáról.

A Sopronért emlékérem kitüntetettje (fotó: Mészáros Nikolett).

Úgy is szíven ütött a halálhíre, hogy az utóbbi néhány évben a versenyekkel, a konferenciákkal, az évkönyvekkel kapcsolatos megbeszéléseinket egyre többször tarkította egészségi állapotáról szóló párbeszéd köztünk. Vitalitása azonban annyira nem csökkent, hogy amikor már nem tudott lelépcsőzni a lakásából sem, még mindig felhívott újabb ötletekkel. Aztán elhallgattak ezek a hívások.

A fizikatanárok közössége Nagy Márton legfőbb érdemének azt tartja, hogy egyedülálló tehetséggondozó fizikaverseny-rendszert dolgozott ki és tartott fent egy olyan korban, amikor szemünk előtt veszt a fizikaoktatás a presztizséből. Ezek a versenyek képezik a hazai fizikus tehetséggondozás gerincét, de lekesítik és mozgatják a határainkon túli magyar anyanyelvű diákokat is, s egyúttal ápolják a három névadó tanár – *Mikola Sándor*, *Fényes Imre* és *Vermes Miklós* – emlékét.

Most rajtunk a sor: ne feledjük ikonikus személyiségét, szervező munkáját, humorát, kitartását, példamutatását, miszerint felkarolta a tehetségeket. Folytasuk (segítsük folytatni) ezt a munkát, mert tehetséges

diákok továbbra is vannak, és a nemzetnek szüksége van a kiváló szakemberekre.

Búcsúzzunk Tőled, Marci bácsi!

Pápai Gyula

Nagy Márton írásai a *Fizikai Szemlében*

Nagy Márton: Mikola ünnepe Sopronban — 1981/472

Nagy Márton: 125 éves a soproni Berzsényi Dániel gimnázium — 1983/112

Nagy Márton: A matematika és fizika tanításának kezdetei Sopronban — 1985/235

Nagy Márton: Sopron, a fizika-tehetségkutatás fellegvára — 1991/97

Nagy Márton: Az Erdélyi Magyar Műszaki Tudományos Társaság (EMT) kovásznai tanári találkozója — 1992/276

Nagy Márton: Vermes Miklós nyomdokain — 1993/120

Nagy Márton, *Tolvaj László*: Soproni versenyek, 1994 — 1994/446

Nagy Márton: Protestáns iskolák részvétele a fizikus tehetségek felkutatásában — 1994/449

Nagy Márton: Szlovákiai fizikatanárok első konferenciája — 1995/287
Baranyi Károly: A fizikai gondolkodás iskolája (*Nagy Márton*) — 1996/184

Nagy Márton: Emlékezés Vermes Miklórsz születésének 100. évfordulóján — 2005/171

Varga István, 1952–2007 (*Nagy Márton*) — 2007/382

KITÜNTETÉSEK

Rátz Tanár Úr Életműdíj 2020. évi kitüntetettjei

Lévainé Kovács Róza matematika–fizika szakos tanár, a Karcagi Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola intézményvezető-helyettese. Fő célja a fizika népszerűsítése az általános iskolai diákok körében, iskolájában irányítja a Tehetségpont munkáját, vezeti a Fizika kört. Iskolán túlmutató tevékenysége rendkívül gazdag, tág rálátással bír a közoktatás szinte minden területére. Szaktanácsadó, mentor, kiemelt projektek szakértője fizikából, az ELFT Általános Iskolai Szakcsoport elnöke. 15 éven át rendezte a Fizika Próbaversenyt, amelyen 16 ezernél több tanulót versenyeztetett, majd 2011-ben Fizika⁺ néven országos fizikaversenyt indított és szervez máig is. Tehetséggondozó munkája a különféle csapatversenyek tekintetében rendszeres és kiemelkedő, így az általa felkészített diákok számos jó helyezést és különdíjat értek el évtizedeken át.

Farkas László matematika és fizika szakos tanár, a keszthelyi Vajda János Gimnázium munkaközösség-vezetője, szaktanácsadó, mesterpedagógus. Tehetséggondozó programjában eddig több mint 2000 diák vett részt. Tanítványai közül többen értek el kiváló helyezést az Ifjú Fizikusok Nemzetközi Versenyén, az OKTV-ken és egyéb rangos hazai versenyeken. Nevéhez fűződik a keszthelyi Newton Kupa komplex természettudományi verseny elindítása, amely több mint negyedszázada minden évben megrendezésre kerül. Tudásmegosztó tevékenysége is példaértékű, szaktanácsadóként ismereteit előadások tartásával, helyi és országos la-

pokban való publikálással osztja meg. Munkájával – az ELFT tagjaként, illetve 16 éven keresztül a középiskolai tanári szakcsoport vezetője tagjaként – hozzájárult a hazai fizikaoktatás fejlődéséhez.

Ericsson-díj, 2020

A fizika tehetségeinek gondozásáért

Hömöstre *Mibály* a Budapesti Német Iskolában német nyelven oktatja a fizikát. Szakkörei rendkívül népszerűek, munkája nyomán diákjai nagy arányban választják a természettudományos és mérnöki pályát. Gimnáziumi munkája mellett 2013-ban tagja lett az Ifjú Fizikusok Nemzetközi Versenye nemzetközi vezetőtestületének, és szervezi a magyar csapat kiválasztásának-felkészítésének folyamatát. A magyar csapat 2015 óta minden évben éremmel tér haza. A sikerekben kulcsfontosságú volt a felkészítés módszertanának kidolgozása: a féléves folyamatban a kísérletalapú felfedező kutatómunka mellett hangsúlyos szerepet kap a kommunikációs készségek és a csapatmunkával kapcsolatos kompetenciák fejlesztése. A tehetséggondozást nem csak magas fokon űzi, de oktatja is. A 2015/16 tanévtől kezdődően az ELTE Anyagfizikai Tanszékének részállású mesteroktatója.

Siposs András az ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Gimnázium vezetőtanára, az évek során nagyon sokat tett a fizika népszerűsítéséért és a tehetséges tanulók gondozásáért. Iskolájában rendszeresen szervezett fizika feladatmegoldó versenyeket. Tanítványai